

[Guldberg.]

i virkeligheden vil sige, at Danmark ønsker at annullere EF-valget som selvstændigt valg. Det sætter man sig nok ikke så forfærdelig meget ind i. Det, man får ud af det, er bare, at her vil danskerne igen ikke rigtig gå ind for de fælles synspunkter og ikke rigtig være med.

Ganske bortset fra, hvordan det valg nu skal organiseres, så skal vi gøre os klart, at i hele den liste af spørgsmål, der allerede er nævnt — som er nævnt i redegørelsen, som er nævnt af hr. Erik Holst, og som jeg også har nævnt — ser vi altså et helt register af politiske spørgsmål, der både har en politisk side her i folketinget og har en politisk side i forhold til de andre medlemslande og dermed EF. Det er uacceptabelt og uforståeligt både for os i venstre, men så sandelig også for folk inden for de andre EF-lande, at et land som Danmark med et godt demokratisk rygte skulle være førende i retning af at forsøge at undgå at skaffe en valgforsamling indflydelse på disse ting. Dette er ikke holdbart, og det standpunkt kan man ikke blive ved med at køre.

Regeringen har altså valgt at stille disse to danske betingelser op og har ikke efterprøvet, i hvilket omfang disse to betingelser kan lade sig gennemføre i praksis eller kan få parlamentarisk dækning. Jeg vil gerne sige for vores vedkommende, at den parlamentariske dækning fra vores side er altså ikke til stede for dem. Man må også have sine tvivl om, hvorvidt det overhovedet kan lade sig gøre at gennemføre betingelserne i praksis, men ministeren har jo ved forskellige lejligheder, hvor vi har drøftet disse ting, givet udtryk for, at man har overvejet de ting, og at både justitsministeriet og indenrigsministeriet, som har med disse ting at gøre, kan finde løsninger på problemerne. Det er da rart at få at vide, og derfor vil jeg gerne sige, at for at undgå at denne debat skader os udadtil, så tror jeg, det ville være praktisk, om regeringen nu ville komme frem med sit forslag til, hvordan sådan noget kan laves efter regeringens synspunkt. Så kunne vi måske undgå, at vi først og fremmest tog det som en mandatdebat, men tog det som en saglig drøftelse til at begynde med. Det ville jeg i hvert fald gerne opfordre til.

Med disse bemærkninger til slut, fordi

dette altså er det spørgsmål, der nok er det aktuelle at diskutere, vil jeg gerne runde af med at sige, at det hovedsynspunkt, som vi har i venstre, er, at her er vi i et samarbejde, der, rigtigt brugt og med en rigtig indsats og med en fornuftig holdning fra dansk side kan give os betydelige muligheder, vi ikke har haft før, og vi er meget tilfredse med og vil gerne hilse velkommen, at også regeringen og socialdemokratiet i sine udtalelser her, og vi håber også fremefter, vil arbejde positivt med på dette.

Jørgen Junior (FP):

Det er glædeligt, at der nu er blevet lejlighed til at præcisere partiernes synspunkter på de mange områder inden for Det europæiske Fællesskab, som vi i det daglige skal beskæftige os med, og som unægtelig kommer til at betyde så uhyre meget for Danmarks fremtid. Det er meget væsentligt at få klargjort på nuværende tidspunkt, hvordan forholdene er. Den danske befolkning har krav på at få klar besked og på at få mulighed for at kende alle de mange udviklingstendenser, der ligger foran os i Det europæiske Fællesskab inden for de kommende år. Fremskridtspartiet konstaterer med glæde, at Danmark er et fulgyldigt medlem af EF, og vi ønsker derfor nu at påvirke dette medlemskabs konsekvenser i mest muligt fremskridtsvenlig retning.

Vi ønsker, at dette skal ske på befolkningens præmisser og efter befolkningens ønske. Væsentlige ændringer af Fællesskabets nuværende form skal derfor bekræftes af vælgerne gennem en folkeafstemning. Vor generelle indstilling er, at vi positivt, men også kritisk vil støtte Det europæiske Fællesskabs udvikling under mottoet, at offentlig sparsommelighed fremmer samfundets effektivitet og den personlige frihed. Dette indebærer en konkret stillingtagen til mange meget forskelligartede problemer, men det indebærer også forståelsen af, at Europa ikke kun er et frihandelsområde, således som mange, især visse socialdemokratiske politikere har søgt at fremstille det. For at Europa skal komme til at fungere, er det naturligvis det økonomiske samarbejde, men også herudover et veludviklet politisk samarbejde, der i løbet af en forhåbentlig overskuelig årrække kan udvikle sig til det, der fra visse sider kaldes den europæiske